

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2863/2023
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Митић, адвокат из ..., против туженог „Trace Srbija“ АД Ниш, чији је пуномоћник Марко Крстић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1203/23 од 29.03.2023. године, у седници одржаној дана 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1203/23 од 29.03.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2987/18 од 29.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му исплати увећану зараду за прековремени рад, у укупном износу од 16.560,71 динара, за период од јанаура 2018. године закључно са априлом 2018. године, у појединачним месечним износима и са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости ближе одређени у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 112.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одређено је да се стављају ван снаге опомене за плаћање таксе за тужбу и одговор на тужбу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1203/23 од 29.03.2023. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију у смислу одредбе члана 403. ЗПП, због битне повреде одредаба паничног поступка, погрешне примене материјалног права, и због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 30.10.2018. године, а поднеском од 09.11.2022. године тужба је преиначена повећањем захтева, и вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 16.560,71 динара. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

У конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ се ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изложеног, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**